Dosarul nr. 4-1394/2026
4-26059655-12-4-13052026

Hotărîre
în numele Legii

06 noiembrie 2026 municipiul Chişinău
Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
Instanța compusă din:
Președintele ședinţei, judecătorul Liudmila Beșliu
Grefier: Iana Grahmez;
cu participarea: executorului judecătoresc Oleg Ungureanu și a apărătorului Mandraburcă Andrei;
în lipsa: făptuitorului Dumitru Covaș;
Examinând, în ședință publică, cauza contravențională intentată în privința făptuitorului Dumitru Covaș *născut la *****, IDNP ****** care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318 alin.(1) și art. 319 alin.(1) din Codul contravenţional, instanța de judecată,-

c o n s t a t ă :

La 12 mai 2026, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu s-a adresat în instanţa de judecată cu demersul privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 30.04.2026 şi sancţionarea făptuitorului Covaș Dumitru pentru neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanţei precum și neîndeplinirea cerinţelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedicarea executării documentului executoriu, precum şi instigarea la asemenea acţiuni.

Astfel, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie din 30.04.2026, încheiat de către executorul judecătoresc, Oleg Ungureanu, Covaș Dumitru se învinuiește în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, adică „*Neexecutarea hotărîrii instanţei de judecată", individualizată prin – "Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanţei de judecată ori a documentului executoriu menţionat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare*" și de art.319 alin.(1) din Codul contravenţional adică „ *Acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, precum şi şi instigarea la asemenea acţiuni (inacţiuni), făcută în orice formă*".

Făptuitorului Covaș Dumitru, privitor la care s-a întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală pe adresa indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție și în materialele cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în judecată, prin urmare, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, potrivit căruia neprezentarea în şedinţă a făptuitorului, legal citat, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, s-a dispus posibil ca examinarea cauzei să aibă loc în absenţa făptuitorului şi remiterea copiei de pe hotărâre.

Agentul constatator, în persoana executorului judecătoresc Oleg Ungureanu a susținut integral procesul verbal cu privire la contravenție solicitând sancționarea făptuitorului în limitele articolelor ce i se încriminează.

Apărătorul Mandraburcă Andrei, în ședința de judecată a solicitat încetarea procesului contravențional deoarece circumstanțele petrecute în viața personală a debitorului Covaș Dumitru condiționează imposibilitatea obiectivă a executării documentului executoriu emis de Curtea de Arbitraj Comercial Internațional.

Instanța de judecată, cercetând materialele cauzei, constată necesitatea admiterii demersul executorului judecătoresc și constată vinovăția contravenientului Dumitru Covaș de comiterea contravențiilor prevăzute de art. art. 318 alin. (1), 319 alin. (1) Cod contravențional din următoarele motive.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Potrivit art. 8 alin. (1) Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăție. (2) Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvîrşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravențional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanța de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art. 318 alin. (1) Cod contravențional, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanței de judecată ori a

documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare, se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale.

Conform prevederilor art. 319 alin. (1) Cod contravențional, acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, precum şi şi instigarea la asemenea acţiuni (inacţiuni), făcută în orice formă, se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 40 de ore.

În legislația Republicii Moldova, ca și în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rînd organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.

La fel, instanța evidențiază că, forța probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franţa, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional, cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție. La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, întocmit în privința lui Covaș Dumitru.

În ceea ce privește starea de fapt constatată și în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional, se reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente

și utile cazului contravențional precum: demersul executorului judecătoresc Oleg Ungureanu; proces-verbal cu privire la contravenție din 30.04.2026 întocmit în privința lui Covaș Dumitru; hotărârea din 26.05.2020; extras din baza de date Acces Web; încheierea de primire spre executare și intentare a procedurii de executare din 10.09.2020; încheierea privind aplicarea măsurilor e asigurare a executării din 14.09.2020; comunicat informativ privind disponibilul în coturile bancare; copia avizului de recepție cu mențiunea nereclamat; încheierea cu privire la anularea măsurilor de asigurare din 14.12.2020; citații; procesul-verbal din 14.12.2020 nr. 026-551-552/2020; încheierea din 14.03.2024 privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării; citația din 05.05.2025, cu confirmarea faptului recepționării; citația din 09.07.2020 cu confirmarea faptului recepționării acesteia.

Analizând în ansamblu materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată constată că vinovăția lui Covaș Dumitru în comiterea faptelor imputate rezultă din coroborarea probelor administrate, care demonstrează existența unei conduite pasive și persistente a acestuia în raport cu obligațiile ce îi reveneau în temeiul hotărârii judecătorești din 26.05.2020 și al procedurii de executare intentate la 10.09.2020.

Instanța reține că, din momentul intentării procedurii de executare 10.09.2020 și până la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 30.04.2026, contravenientul nu a întreprins acțiuni concrete și suficiente în vederea executării benevole a obligațiilor stabilite prin titlul executoriu, deși procedura de executare a fost inițiată și au fost întreprinse măsurile prevăzute de lege în vederea asigurării executării acesteia.

Or, durata considerabilă de timp în care obligația stabilită prin hotărârea instanței a rămas neexecutată, coroborată cu lipsa unor dovezi privind întreprinderea unor măsuri reale de conformare, constituie circumstanțe relevante la aprecierea conduitei contravenientului și a caracterului imputabil al inacțiunii sale.

Totodată, instanța apreciază că neexecutarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi justificată prin simpla pasivitate a persoanei obligate, aceasta având îndatorirea de a manifesta diligența necesară pentru respectarea dispozițiilor actului judecătoresc și pentru cooperarea cu executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare.

În acest sens, lipsa unor dovezi care să confirme existența unor impedimente obiective și întemeiate în executarea obligațiilor, coroborată cu neîndeplinirea cerințelor formulate în cadrul procedurii de executare, denotă caracterul nejustificat al conduitei contravenientului.

Instanța subliniază că obligația de executare a hotărârilor judecătorești nu reprezintă o facultate lăsată la discreția persoanei obligate, ci o îndatorire legală, a cărei respectare este indispensabilă realizării efective a actului de justiție. Orice conduită manifestată prin ignorarea obligațiilor stabilite printr-o hotărâre judecătorească și prin nesocotirea cerințelor legale ale executorului judecătoresc aduce atingere autorității hotărârilor judecătorești și eficienței procedurii de executare.

Prin urmare, instanța conchide că ansamblul probelor administrate confirmă existența elementelor constitutive ale contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) și art. 319 alin. (1) din Codul contravențional, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al

subiectului și al vinovăției contravenientului, acțiunile și inacțiunile acestuia fiind incompatibile cu obligațiile legale ce îi reveneau în cadrul procedurii de executare.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța reține că, situația de fapt reținută în demers corespunde realității.

Astfel, pornind de la premisele legislative sus indicate instanța concluzionează că procesul-verbal al executorului judecătoresc este întemeiat.

Sub aspectul legalității procesului–verbal, instanța de judecată reține că, acesta a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor prevăzute la art. 443 Cod Contravențional, cuprinzând toate mențiunile prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute.

Astfel, din materialele cauzei contravenționale cercetate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond s-a constatat că, Covaș Dumitru, a săvârșit contravenția prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional și anume neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare, și contravenția prevăzute de art. 319 alin. (1) Cod contravențional, acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, precum şi instigarea la asemenea acţiuni (inacţiuni), făcută în orice formă.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În această ordine de idei, executorul judecătoresc a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În drept, acțiunile lui Covaș Dumitru au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. art. 318 alin. (1), 319 alin. (1) din Codul contravențional.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către

instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenții într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute și nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

În aceeași ordine de idei, instanța specifică că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție din 30.04.2026, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, instanța nu a stabilit că, datele înserate de executorul judecătoresc în actul examinat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

Referitor la argumentele avocatului, precum că Covaș Dumitru a fost pus în imposibilitate obiectivă să execute documentul executoriu datat cu 26.02.2020, fapt condiționat de pornirea unor cauze penale în privința lui și aflarea în stare de arest preventiv la etapa de urmărire penală și, nu în ultimul rînd agravarea sănătății. La acest aspect, instanța de judecată constată că din materialele prezentate de avocat se conturează că într-adevăr la 31.01.2025 în privința lui Covaș Dumitru a fost pornită o cauză penală în baza bănuielii rezonabile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.5 Cod penal și ulterior a fost reținut la 02.02.2026, tot din materialele avocatului putem vedea că starea sănătății lui Covaș Dumitru s-a agravat în perioada anului 2025-2026. La acest aspect instanța face trimitere că procedura de executare a fost pornită la 10.09.2020, executorul judecătoresc a dat dovadă de suficientă diligență, profesionalism și răbdare ca să îndeplinească acțiunile procedurale pentru a executa în termeni rezonabili documentul executoriu nr. 11/891/20 din 26.05.2020 iar, debitorul cunoscînd despre obligațiunile asumate nu a efectuat careva achitări întru stingerea datoriei conform documentului executoriu *timp de 4 ani* pînă la perioada în care, în viziunea avocatului acesta a fost pus în imposibilitate obiectivă se stingă datoria.

Prin urmare, se impune a fi menționat că, instanța nu a determinat circumstanțele prevăzute în art. 441 Cod contravențional, care ar înlătura procesul contravențional.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.

art. 41 – 43 Cod contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele lui personale.

La aplicarea sancțiunii instanța de judecată ține cont de caracterul contravenției comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei.

Careva circumstanțe atenuante sau agravante instanța nu a stabilit.

Pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Ținând cont de prevederile art. 41 - 43 Cod Contravențional, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției, caracteristica contravenientului și de circumstanțele cazului, instanța de judecată consideră necesar a îl recunoaște vinovat Covaș Dumitru de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale ceia ce constituie 1500 lei și art. 319 alin. (1) Cod contravențional și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale ceia ce constituie 1500 lei.

Conform art. 44 alin. (2) Cod contravențional, instanța de judecată prin absorbția sancțiunii mai ușoară de sancțiunea mai gravă stabilește definitiv sancțiune lui Covaș Dumitru sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale ceia ce constituie 1500 lei, pedeapsă care are drept scop corectarea și reeducarea făptuitorului.

În conformitate cu art. art. 34, 44, 318, 319, 425, 460, 462, 463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se recunoaște vinovat Dumitru Covaș, *născut la *****, IDNP ****** de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod Contravențional, stabilindu-i sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 (trei zeci) unități convenționale, echivalentul a 1500 (una mie cinci sute) lei.

Se recunoaște vinovat Dumitru Covaș, *născut la *****, IDNP ****** de comiterea contravenției prevăzute de art. 319 alin. (1) Cod Contravențional, stabilindu-i sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 (trei zeci) unități convenționale, echivalentul a 1500 (una mie cinci sute) lei.

Conform art. 44 alin. (2) Cod contravențional, instanța de judecată prin aplicarea absorbției sancțiunii mai ușoară de sancțiunea mai gravă, *stabilește definitiv sancțiunea lui Dumitru Covaș născut la *****, IDNP ***** sub formă de amendă în mărime de 30 (trei zeci) unități convenționale, echivalentul a 1500 (una mie cinci sute) lei.*

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Liudmila Beşliu***